

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1319/2022
07.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Дубравке Дамјановић, председника већа, Милене Рашић, Бате Цветковића, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Немањом Симићевићем као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела изношење личних и породичних прилика из члана 172. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Наташе Радевић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К.бр.930/19 од 05.08.2021. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 бр.52/22 од 21.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 07. децембра 2022. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА-адвоката Наташе Радевић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К.бр.930/19 од 05.08.2021. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 бр.52/22 од 21.07.2022. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу одбацује.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К.бр.930/19 од 05.08.2021. године, окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело изношење личних и породичних прилика из члана 172. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на новчану казну у одређеном износу од 30.000,00 динара.

Истом пресудом, на основу члана 258. став 4. ЗКП, приватна тужиља ББ је упућена да свој имовинско-правни захтев остварује у парничном поступку а на основу члана 264.ЗКП окривљени је обавезан да суду надокнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем, као и да на име паушала плати износ од 5.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 бр.52/22 од 21.07.2022. године, потврђена је пресуда Основног суда у Крагујевцу К.бр.930/19 од 05.08.2021. године.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац АА-адвокат Наташе Радевић, због повреде закона из члана 11.,14.,15. и 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев

као основан, укине пресуду Вишег суда у Крагујевцу Кж1 бр.52/22 од 21.07.2022. године и наложи Вишем суду у Крагујевцу поновно одлучивање по жалби окривљеног или да исту пресуду преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцена навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Бранилац окривљеног је захтеву указао на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, односно да дело које се окривљеном ставља на терет није кривично дело, а наведено образложио тиме да намера окривљеног изношењем података о оштећеној на „Фејсбук“ страници није била да се приватној тужиљи нанесе штета, као ни нарушење части и угледа већ је окривљени у складу са одредбом члана 172. став 4. КЗ вршио своју службену дужност председника „Удружења за ...“ (чији оснивач и заменик председника удружења је била и тужиља) и одбранио право удружења и заштитио оправдане интересе не само удружења него и породица које заступа удружење. Ово из разлога што је тужиља водила медијски „рат“ против удружења и окривљеног те својим поступцима наносила штету удружењу па је управни одбор овластио окривљеног да упозна јавност са оваквом подривачком делатношћу тужиље. Окривљени није тврдио да је приватна тужиља неморална у ласцивном смислу, већ да је непоуздан сарадник, у смислу да је склапала пријатељства са људима који су отворени непријатељи удружења, те је бранилац истакао да тужиља није негирала наводе окривљеног.

Исти наводи захтева били су истакнути у жалби браниоца окривљеног АА, те су били предмет разматрања Вишег суда у Крагујевцу који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против првостепене пресуде Основног суда у Крагујевцу К.бр.930/19 од 05.08.2021. године. Виши суд у Крагујевцу, као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни три и четири своје одлуке Кж1 бр.52/22 од 21.07.2022. године изнео јасне и довољне разлоге, а које Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те је разлоге и упућује.

У осталом делу, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен и нема законом прописани садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право

окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

У осталом делу захтева, бранилац окривљеног наводи да је тужба приватне тужиле поднета на латиничном писму, чиме указује на повреду одредбе члана 11. став 1. ЗКП, којом је прописано да су у кривичном поступку у службеној употреби српски језик и ћирилично писмо. Бранилац сматра и да је првостепени суд био дужан да кривични поступак спроведе без одуговлачења и да онемогући сваку злоупотребу усмерену на одуговлачење поступка, а да је суд насупрот томе, одуговлачио поступак и израду писменог отправака пресуде, чиме се указује на повреду одредбе члана 14. ЗКП. Прекршена је и одредба члана 15.ЗКП, којом је прописано да је терет доказивања оптужбе на тужиоцу обзиром да приватна тужилца није поднела ниједан доказ којим би поткрепила своје тужбене наводе, док је суд све наводне доказе базирао на доказу који је по налогу суда, доставио окривљени, а ради се о снимку емитованом на „Фејсбуку“.

Бранилац затим истиче да је изрека пресуде противречна сама себи али и доказима који се наводно налазе у списима предмета, а посебно доказима који се наводе у образложењу пресуде, чиме указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. На крају, указује да првостепени суд није утврдио потпуно чињенично стање, а оно што је утврдио је погрешно или непотпуно и то из разлога јер суд није утврдио на који начин су објаве могле нашкодити части и угледу приватне тужиле и у којем степену, као ни то да ли је објаву окривљеног неко видео или чуо, јер ни у самој пресуди то није наведено а ни у списима предмета нема доказа за тако нешто. Поред тога, нејасан је закључак суда да је „Фејсбук“ портал, јер ако је то тачно, био је у обавези да утврди ко је главни и одговорни уредник, а што је могао да учини путем Агенције за привредне регистре. На овај начин, бранилац указује на повреду одредбе члана 440.ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да се нижестепене пресуде побијају због повреде одредбе чл. 11.,14.,15., 438. став 2.тачка 2) и 440. ЗКП, а које повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА-адвоката Наташе Радевић у овом делу оценио недозвољеним.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Бранилац у захтеву истиче да је одлука о кривичним санкцијама и осталим одлукама незаконита. Међутим, бранилац у образложењу захтева не конкретизује у чему се повреда закона састоји. По оцени Врховног касационог суда, у овом делу

поднети захтев нема прописан садржај, у смислу цитиране одредбе члана 484. ЗКП, због чега је Врховни касациони суд оценио да захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА-адвоката, Наташе Радевић у овом делу нема прописан садржај.

Са свега изложеног, а на основу одредаба члана 491. став 1. и 2. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана члана 485. став 4. ЗКП, у делу у ком је одбачен као недозвољен и на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484.ЗКП, у делу у ком је одбачен јер нема прописани садржај, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Немања Симићевић. с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија
Дубравка Дамјановић, с.р.**